

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede ten behoeve van hun minderjarige kinderen,
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 13 juni 2008 in zaak nr. 07/39201 in het geding tussen:

nede ten behoeve van hun minderjarige kinderen,

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 maart 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van _____ mede ten behoeve van hun minderjarige kinderen (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 14 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaar gegrond verklaard en hun een verblijfsvergunning regulier met een geldigheidsduur van 7 december 2006 tot 7 december 2008 verleend. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 juni 2008, verzonden op 17 juni 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J. Borman, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Borman
lid van de enkelvoudige kamer

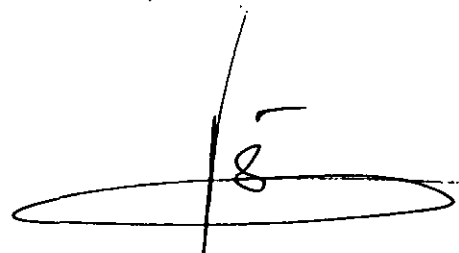
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 december 2008

408.

Verzonden: 1 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' or similar character on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/39201

V-nr:

inzake:

eiseres, mede namens hun minderjarige kinderen,

allen van Kazachstaanse nationaliteit, wonende te

samen te noemen: eisers,

gemachtigde: mr. M.R. van der Linde, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. A.M.C de Haan, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst van het ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 17 maart 2006 heeft verweerder de aanvraag van eisers van 21 januari 2005 tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder de beperking "verblijf conform beschikking Minister" afgewezen. Het daartegen ingestelde bezwaar is bij besluit van 17 september 2007 gegrond verklaard en aan eisers is een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "verblijf conform beschikking Staatssecretaris" verleend met ingang van 7 december 2006, geldig tot 7 december 2008. Op 15 oktober 2007 heeft de rechtbank het beroepsschrift van eisers ontvangen.

2. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 29 april 2008. Eisers zijn aldaar vertegenwoordigd door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

3. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder heeft zich - zakelijk weergegeven - op het volgende standpunt gesteld. Aan eisers is in bezwaar alsnog een verblijfsvergunning toegekend op grond van artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000). De verblijfsvergunning is toegekend naar aanleiding van hetgeen door eisers is verklaard tijdens de hoorzitting op 7 december 2006 en is dan ook met ingang van die datum verleend. Verweerder was vóór de hoorzitting reeds bekend met de traumatische omstandigheden rondom de zwangerschap en de geboorte van zoon [naam] in de omstandigheid dat [naam] hier in Nederland ligt begraven. Verweerder was er echter nog niet mee bekend dat de kinderen zich volledig in Nederland gevormd hebben en dat dochter [naam] volledig is geïntegreerd in de Nederlandse maatschappij, hier een opleiding volgt en een vriendenkring heeft. Daarbij bevonden eisers zich ten tijde van de hoorzitting inmiddels zes jaar in Nederland. Aldus kan

niet worden gezegd dat op het moment van de aanvraag alles essentiële feiten en omstandigheden reeds bij verweerder bekend waren. De verblijfsvergunning is dan ook terecht met ingang van 7 december 2006 toegekend.

2. Eisers hebben - zakelijk weergegeven - het volgende aangevoerd. Verweerder was al vóór de hoorzitting bekend met alle gegevens die tot de toewijzing van de verblijfsvergunning hebben geleid. Verweerder had daar in ieder geval mee bekend moeten zijn, omdat kinderen van asielzoekers over het algemeen goed integreren. Ook met de duur van het verblijf in Nederland van eisers was verweerder op het moment van de aanvraag al bekend, terwijl op dat moment voorzienbaar was dat de besluitvorming ook nog de nodige tijd zou kosten. Derhalve dient de verblijfsvergunning te worden toegekend met ingang van de datum van de aanvraag, te weten 21 januari 2005.

Subsidiair hebben eisers aangevoerd dat de inburgering van de dochter en de duur van het verblijf slechts bijkomende factoren zijn voor de toekenning van de verblijfsvergunning. Verweerder was met de essentiële factoren, die betrekking hebben op de overleden zoon, ten tijde van de aanvraag bekend.

III. OVERWEGINGEN

1. Ingevolge artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 kan, tenzij het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven een zodanig verband houdt met de situatie in het land van herkomst dat voor de beoordeling daarvan de indiening van een aanvraag als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 (asiel) noodzakelijk is, een verblijfsvergunning worden verleend onder een andere beperking dan genoemd in het eerste lid van artikel 3.4 van het Vb 2000.

2. Voornoemd artikel biedt verweerder de mogelijkheid om, indien sprake is van een schrijnende situatie, een verblijfsvergunning regulier te verlenen zonder één van de in het Vb 2000 voorziene beperkingen op te leggen. Het gaat om een discretionaire bevoegdheid van verweerder, die slechts marginaal door de rechter kan worden getoetst.

3. Ingevolge artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning, die van rechtswege rechtmatig verblijf inhoudt, verleend met ingang van de dag waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de dag waarop de aanvraag is ontvangen.

4. De rechtbank ziet aanleiding om het subsidiaire standpunt als eerste te bespreken. Uit de minuut en de nota bij het bestreden besluit volgt niet dat aan de verschillende factoren (tijdsverloop, integratie, omstandigheden rondom de geboorte van de zoon en het feit dat de zoon is begraven in Nederland) een verschillend gewicht is toegekend. Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat alle factoren in onderlinge samenhang zijn beschouwd en op basis daarvan een verblijfsvergunning is verleend. Eisers kunnen dan ook niet worden gevolgd in hun betoog ter zake van het verschil in weging van de verschillende factoren.

5. Eisers kunnen voorts niet worden gevolgd in hun stelling dat verweerder ten tijde van de aanvraag bekend was met de integratie van de familie en in het bijzonder van de dochter. Daarover staat immers niets vermeld in de op 21 januari 2005 verzonden aanvraag (de zogenaamde "14-1 brief"). Ook anderszins is niet aannemelijk geworden dat verweerder op dat moment van de (mate van) integratie van het gezin op de hoogte was.

6. Eisers kunnen evenmin worden gevolgd in hun stelling dat verweerder had kunnen weten dat het gezin volledig geïntegreerd was. De enkele omstandigheid dat het gaat om een gezin met (minderjarige) kinderen, brengt immers niet met zich mee dat sprake is van volledige integratie.

7. Dat verweerder ten tijde van de aanvraag had kunnen weten dat de beslissing op de aanvraag enige tijd zou duren, had verweerder, wat er verder van deze stelling ook zij, gelet op het voorgaande voorts niet tot een ander oordeel hoeven leiden.

8. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerder in redelijkheid 7 december 2006 als ingangsdatum heeft kunnen hanteren voor de verblijfsvergunning van eisers. Het bestreden besluit kan dan ook in stand blijven. Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

9. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

Mr M.R.M. Ansink
Mr E.M. van Hemert
Mr J.C.E. Hoftijzer
Mr C. Janse
Mr E. Jense
Mr M.R. van der Linde

Afz: Postbus 1049, 1500 AA Zaandam

PER FAX : 070 - 3651380

7 pagina's

correspondentieadres:
Postbus 1049
1500 AA Zaandam

kantoor:
Tuinstraat 5 Zaandam

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

telefoon:
075 639 11 41

fax:
075 631 44 91

e-mail:
desaen@desaenadvocaten.nl

ref : 024540
betreft : / Staat IND Zuid-West
uw ref :
datum : 15 juli 2008

RAAD VAN STATE INGEKOMEN 15 JUL 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD DD:	PAR:

HOGER BEROEP

betreft : *hoger beroep tegen de uitspraak van rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, van 13 juni 2008, verzonden 17 juni 2008, nummer 07 / 39201, inhoudende de ongegrondverklaring van het beroep inzake de ingangsdatum van de verblijfsvergunning regulier van appellanten*

mede namens hun

minderjarige kinderen
geboren op

allen van Kazachstaanse nationaliteit,
bij de IND bekend onder nummer 0105.13.8032.
die wonen aan het adres
en die voor deze zaak woonplaats kiezen aan de Tuinstraat 5 te 1506 VV Zaandam, gemeente Zaanstad (postbus 1049, 1500 AA Zaandam),
op het kantoor van de advocaat mr M.R. van der Linde, die hierbij verklaart door appellanten bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep, stellen hierbij hoger beroep in tegen de in de aanhef van dit geschrift genoemde, en als productie 1 hierbij gevoegde uitspraak van de rechtbank te Amsterdam.

Appellanten voeren tegen deze uitspraak de volgende grief aan.

GRIEF

Ten onrechte overweegt de rechtbank onder rechtsoverweging 4 en 8 met betrekking tot het subsidiaire standpunt in beroep van appellanten: "(..) Uit de minuut en de nota bij het bestreden besluit volgt niet dat aan de verschillende factoren (tijdsverloop,

integratie, omstandigheden rondom de geboorte van de zoon en het feit dat de zoon is begraven in Nederland) een verschillend gewicht is toegekend. Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat alle factoren in onderlinge samenhang zijn beschouwd en op basis daarvan een verblijfsvergunning is verleend. Eisers kunnen dan ook niet worden gevolgd in hun betoog ter zake van het verschil in weging van de verschillende factoren", en "Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerder in redelijkheid 7 december 2006 als ingangsdatum heeft kunnen hanteren voor de verblijfsvergunning van eisers. Het bestreden besluit kan dan ook in stand blijven. Het beroep zal ongegrond worden verklaard".

Toelichting:

Ten onrechte heeft de rechtbank bij haar overweging de minuut (en de nota in het dossier) niet in het kader van het toepasselijke beleid beoordeeld. Bovendien heeft de rechtbank aan de minuut, een intern stuk van verweerder, ten onrechte bindende betekenis toegekend.

De rechtbank had bij de beoordeling van het subsidiaire standpunt van appellanten niet de minuut maar het toepasselijke beleid centraal dienen te stellen. Gezien de brief van de Minister van Justitie d.d. 21 februari 2007 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (Kamerstuk TK, 2006-2007, 19 637, nr. 1131), is het in die brief opgenomen beleid van toepassing op de beoordeling in bezwaar door verweerder. Het in beroep bestreden besluit moet dan ook geacht worden op basis van de in die brief d.d. 21 februari 2007 opgenomen beleidsregels te zijn genomen. Immers, de Minister formuleert in die brief: "Brieven van vreemdelingen die vóór 18 maart 2005 zijn ingediend en die zijn aangemerkt als aanvragen om toelating op grond van schrijnendheid en waarop nog niet onherroepelijk is beslist, zullen worden behandeld zoals hieronder beschreven (..)".

De aanvraag middels een zogenaamde 14-1-brief is ingediend d.d. 21 januari 2005, oftewel vóór 18 maart 2005. Het in beroep bestreden besluit dateert van 17 september 2007.

Uit deze beleidsbrief van de Minister blijkt duidelijk dat, zoals door appellanten als subsidiaire standpunt aangevoerd, er wel degelijk sprake is van een verschil in weging van de verschillende factoren. De Minister formuleert dit in de brief d.d. 21 februari 2007 als volgt: "Gelet op de achtergrond van deze zaken zijn omstandigheden die duiden op integratie in de Nederlandse samenleving (..) in dit kader onvoldoende onderscheidend en leiden deze op zichzelf gezien dan ook niet tot verblijfsaanvaarding. Ook aan verblijf langer dan vijf jaar in Nederland wordt geen zelfstandige betekenis toegekend (..)".

Appellanten menen dan ook dat de rechtbank ten onrechte het subsidiaire standpunt van appellanten heeft verworpen, en (dus) ten onrechte overweegt "dat verweerder in redelijkheid 7 december 2006 als ingangsdatum heeft kunnen hanteren voor de verblijfsvergunning van eisers", en daarmee ten onrechte het beroep ongegrond heeft verklaard.

Appellanten menen dat het beroep gegrond verklaard dient te worden, zodat verweerder alsnog in het nieuw open te vallen bezwaar dient te beoordelen of een eerdere ingangsdatum voor de verleende verblijfsvergunning dient te worden gekozen, en zo ja, welke datum dit dient te zijn.

Appellanten menen dat verweerder een eerdere ingangsdatum dient te kiezen voor de verleende verblijfsvergunning.

CONCLUSIE

Op grond van het voorafgaande verzoeken appellanten u de bestreden uitspraak te vernietigen.

M.R. van der Linde
gemachtigde